

ningen skal nu ligge 4 Aar længere, Udgifterne ere blevne meget forøgede. Derfor synes jeg, der kunde være al Grund til at give Vælgerne Lov til at tilkænde-give deres Mening, inden disse meget vigtige Forslag skulle ophøjes til Lov og træde ud i Livet. Men jeg forstaar meget vel, at man fra Regeringspartiernes Side tager Afstand fra dette Forslag. For er der noget, de Herrer frygte i dette Øjeblik, er det sikkert en Henvendelse til Vælgerne, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at hvis Vælgerne fik Lov til at dømme i disse Sager, vil deres Dom komme til at gaa Forligspartierne stærkt imod. Dette Forslag er for øvrigt i god Overensstemmelse med de Forslag, Socialdemokratiet har stillet tidligere under disse Sagers Behandling. Vi stillede Forslag til en lignende Dagsorden, da disse Love første Gang kom til Behandling her, og vi stillede et Forslag om, at der skulde skrives til almindelig Folkeafstemning, inden disse Love maatte træde i Kraft. Jeg siger derfor, at det Forslag, her er stillet, finder jeg fuldtud berettiget og i god Overensstemmelse med Socialdemokratiets tidligere Stilling; og jeg kan derfor give det min Tilslutning.

Parkov: Under Hensyn til de Udtalelser, som ere fremsatte af den højtærede Forsvarsminister og af Ordføreren, og i Betragtning af alle foreliggende Omstændigheder vil ogsaa jeg tillade mig at fraraade at stemme for det stillede Forslag. Det er vor Anskuelse, at det er paa højeste Tid, at vi nu træffe en Bestemmelse om den fremtidige Ordning af Forsvaret. Derfor henstiller jeg til mine Meningsfæller, at vi stemme imod dette Forslag.

Rasmus Hansen: Det stillede Forslag til Dagsorden kan jeg anbefale og give min Stemme. Dersom ærede Medlemmer her i Tinget have lagt Mærke til de Udtalelser, jeg fremsatte ved anden Behandling, ville de ogsaa have lagt Mærke til, at jeg den Gang forlangte, og forlangte stærkt, at denne Sag ikke maatte gennemføres, før man var sikker paa, at der stod et Flertal af danske myndige Vælgere bagved, og derfor forlangte jeg den Gang, at man skulde opløse Folketinget og udskrive nyt Valg netop paa det Spørgsmaal for at faa Klarhed over, om der virkelig stod et Flertal af myndige danske Vælgere bagved. Jeg kan ikke undlade her at minde om det, der skete i 1894. Vi, Flertallet heri dette Ting, have allesammen været med

til at fordømme dette Forlig, og vi have været med til at fordømme den Uret, der der den Gang blev gjort mod det danske Vælgerfolk, fordi det Forlig, som da blev sluttet i 1894, var saadant, at det blev lovfæstet og blev sluttet, før der blev holdt Valg. Da saa Valget kom, saa kunde Vælgerne slaa disse Mænd ned, der havde lavet Forliget, men de kunde ikke forhindre de Kendsgjerninger eller de Love, der saa Lyset ved Forliget. Og nu staar man her i Færd at gøre noget lignende, Nu laver man dette Forlig lige efter et Valg, paa et Tidspunkt, da der vil gaa over $2\frac{1}{2}$ Aar, inden der skal være Valg igen.

Og det Forlig, der her slutes, er ikke det, man gik til Valg paa den 25. Maj. Det var ikke det, Højre gik til Valg paa, slet ikke; det var heller ikke det, det moderate Venstre gik til Valg paa; det var heller ikke det „de 27“ gik til Valg paa; nej, det var slet ikke noget af det, det vide de Herrer godt. Der er meget forandret siden den Tid. Den store Fordring, der fra den Side den Gang blev fremsat om Indskrænkning i Tjenestetiden; hvad er det blevet til? Nogle faa Dage. Københavns Landbefæstning? Dens Bevarelse er bleven forlænget fra 8 til 12 Aar. Det gik de Herrer heller ikke til Valg paa. Nej, der er her, naar vi skulle til at pille op i det, meget, som de Herrer slet ikke gik til Valg paa; det, der her foreligger, er i Virkeligheden ikke det, som de Herrer gik til Valg paa. Og saa forekommer det mig, at det vil være rettest og rigtigst at spørge Vælgerne: Ville I godkende dette Forlig, som her foreligger?

Det er en vigtig Afgørelse, vi staa overfor. Det er et Spørgsmaal, om hvilket man godt kan sige, at det er Fædrelandets Livssag. Men denne Sag maa ikke løses, naar vi ikke ere sikre paa, at vi have Folket som Helhed bag os. Og ved Siden af maa vi ogsaa lægge Mærke til, at den Ordning, vi her staa i Færd med at vedtage, er jo en Ordning, med Hensyn til hvilken de sagkyndige absolut og vistnok med Rette hævde, at den i Virkeligheden er ubrugbar. Og vi vide jo, at den vil koste mange Penge, mange flere, end nogen i dette Øjeblik maaske aner. Nu sagde den højtærede Forsvarsminister jo nok, at det var netop det, de Herrer gik til Valg paa den 25. Maj, og at de ere i fuld Overensstemmelse med deres Vælgere. Det sagde den højtærede Forsvarsminister for et Øjeblik siden. Men naar den højtærede Forsvarsminister nu er saa vis paa,